

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op de hoger beroepen van:

1. de staatssecretaris van Justitie,
  2. de staatssecretaris van Justitie
- appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 6 november 2009 in zaak
nrs. 09/38069 en 09/38071 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 november 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 november 2009, en de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 november 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De vreemdeling en de staatssecretaris hebben een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling en de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister) hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 februari 2011, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. M.M. van Asperen, advocaat te Den Haag, en de vreemdeling, bijgestaan door mr. M. Stoetzer-van Esch, advocaat te Lent, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Op de hoger beroepen zijn de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 van toepassing, zoals die luiden tot 1 juli 2010.

In het hoger beroep van de vreemdeling

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond.

In het hoger beroep van de staatssecretaris

2.4. Ter toelichting van zijn verweer tegen de grief van de staatssecretaris, heeft de vreemdeling eerst bij brief van 18 februari 2011 verwezen naar een notitie van Vluchtelingenwerk Nederland van

10 februari 2011 en eerst ter zitting bij de Afdeling heeft hij verwezen naar de door de President van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens op 7 januari 2011 getroffen interim measures in de zaken nrs. 75170/10 en 73790/10. Deze notitie en interim measures dateren van ná de aangevallen uitspraak en de inhoud ervan ziet op de periode van ná de aangevallen uitspraak. Nu de aangevallen uitspraak ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 dwingend als object van hoger beroep is aangewezen, kunnen deze niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken.

2.5. De staatssecretaris klaagt in zijn enige grief, samengevat en zakelijk weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit onvoldoende heeft gemotiveerd dat in de provincie Shabelle Hoose in Somalië geen sprake is van de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn). Hij heeft zich in het besluit van 19 oktober 2009 deugdelijk gemotiveerd op het standpunt gesteld dat uit gezaghebbende en objectieve bronnen niet blijkt dat in de provincie Shabelle Hoose in Somalië sprake is van de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, aldus de staatssecretaris.

2.5.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraken van 3 april 2008 in zaak nr. 200701108/1, 13 juli 2009 in zaak nr. 200707865/1/V2, 25 januari 2010 in zaak nr. 200909886/1/V2 en 26 januari 2010 in zaak nr. 200905017/1/V2; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat bij de toetsing aan artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, indien zich niet in alle delen van het desbetreffende land van herkomst een situatie als in die bepaling beschreven voordoet, moet worden bezien uit welk duidelijk te onderscheiden deelgebied de vreemdeling afkomstig is en of zich in dat deelgebied een dermate hoge mate van willekeurig geweld voordoet in het kader van het aan de gang zijnde gewapende conflict dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat gebied aldaar, louter door zijn aanwezigheid, een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade.

Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 11 november 2010, nr. 201005898/1/V2, www.raadvanstate.nl) vloeit voorts voort dat het deelgebied waaruit de desbetreffende vreemdeling afkomstig is het gebied is waar de desbetreffende vreemdeling voorafgaand aan zijn vertrek zijn normale woon- en verblijfplaats had.

2.5.2. De vreemdeling heeft tijdens het eerste gehoor verklaard vanaf 8 mei 2008 tot 25 juni 2009 te hebben gewoond in de provincie Shabelle Hoose. De vreemdeling heeft verder verklaard op 25 juni 2009 uit Somalië te zijn vertrokken. Deze verklaringen heeft de staatssecretaris niet uitdrukkelijk bestreden, zodat thans van de juistheid ervan moet worden uitgegaan. Dat de vreemdeling tevens heeft aangegeven dat hij van 1998 tot mei 2008 in Mogadishu heeft gewoond, laat onverlet dat hij, gezien bovenstaande

verklaringen, voorafgaand aan zijn vertrek uit Somalië zijn normale woon- en verblijfplaats in de provincie Shabelle Hoose had. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat de vreemdeling niet heeft gesteld dat hij in die provincie ondergedoken heeft gezeten. Gelet hierop kan de stelling van de vreemdeling in beroep, dat bij de toetsing aan artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn ervan moet worden uitgegaan dat hij afkomstig is uit.
niet worden gevolgd.

2.5.3. De Afdeling heeft eerder (bij uitspraak van 9 september 2010 in zaak nr. 201001112/1/V2, www.raadvanstate.nl) overwogen dat de staatssecretaris in het daarin aan de orde zijnde besluit deugdelijk heeft gemotiveerd dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Shabelle Hoose ten tijde van belang, niet dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat de desbetreffende vreemdeling, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico zou lopen op ernstige schade, als bedoeld in artikel 15, eerste lid, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.5.4. Nu uit de door de vreemdeling in beroep aangevoerde stukken niet is af te leiden dat de situatie in Shabelle Hoose ten tijde van belang wezenlijk afweek van de situatie in de periode die in de hiervoor vermelde uitspraak van 9 september 2010 aan de orde was en het standpunt van de staatssecretaris over het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn dezelfde strekking heeft als het standpunt ter zake van die bepaling in de zaak die tot voormelde uitspraak van 9 september 2010 heeft geleid, is ook in het besluit van 19 oktober 2009 deugdelijk gemotiveerd dat zich in Shabelle Hoose niet de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. De grief slaagt.

2.6. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 19 oktober 2009 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.7. Eerst ter zitting bij de Afdeling heeft de vreemdeling, naast zijn grieven tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter, een nadere grond aangevoerd tegen het besluit. Hij heeft daartoe naar voren gebracht dat hij, indien hij wordt uitgezet naar Somalië, gedwongen zal zijn te reizen via Mogadishu, waar, naar gesteld, sprake is van een situatie waarbij een ieder een reëel risico loopt op mensenrechtenschendingen. Dienaangaande overweegt de Afdeling dat uit de in artikel 53 van de Wet op de Raad van State aan de Afdeling gegeven opdracht om na gehele of gedeeltelijke vernietiging van de aangevallen uitspraak te doen hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, voortvloeit dat de afdoening van het geding dient te blijven binnen de grenzen van dat geding, zoals die tot dan toe in eerste aanleg, eventueel gecorrigeerd in hoger beroep zijn getrokken. In dat stadium van de procedure is geen ruimte voor het aanvoeren van nieuwe gronden. Deze grond kan thans derhalve niet bij de door de Afdeling uit te voeren beoordeling worden betrokken.

2.8. In beroep heeft de vreemdeling geklaagd dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat hij niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Daartoe betoogt hij, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Somalië van maart 2009 en naar brieven van Amnesty International van 23 april 2009, van Vluchtelingenwerk Nederland van 8 mei 2009 en van de UNHCR van 8 mei 2009, dat het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit ten onrechte is beëindigd.

2.8.1. In zijn besluit heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Aan dit standpunt heeft hij, voor zover thans van belang, ten grondslag gelegd dat hij in de in artikel 3.106 van het Vb 2000 genoemde indicator "het beleid in andere landen van de Europese Unie" grond heeft gevonden het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit te beëindigen.

2.8.2. De Afdeling heeft in de uitspraak van 9 september 2010 in zaak nr. 200906039/1/V2 (www.raadvanstate.nl) overwogen dat de minister van Justitie in de zaak, die tot die uitspraak heeft geleid, ter zitting bij de Afdeling nader heeft toegelicht dat de door Somalische asielzoekers gepleegde fraude de aanleiding is geweest het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit te heroverwegen en dat bij die heroverweging in de in artikel 3.106 van het Vb 2000 genoemde indicator "het beleid in andere landen van de Europese Unie" grond is gevonden voor beëindiging van het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit . Voorts heeft de Afdeling in die uitspraak geoordeeld dat, nu niet is voorgeschreven welk relatief gewicht moet worden toegekend aan de indicatoren die in ieder geval worden betrokken in de beoordeling of sprake is van een situatie, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, geen grond bestaat voor de conclusie dat het standpunt, dat geen categoriaal beschermingsbeleid hoeft te worden gevoerd voor asielzoekers afkomstig uit de toetsing in rechte niet kan doorstaan.

De Afdeling ziet geen aanleiding om thans tot een ander oordeel te komen. De beroepsgrond faalt.

2.9. Daarnaast heeft de vreemdeling aan zijn eerdergenoemde klacht, dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat hij niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, ten grondslag gelegd dat hij zich op 3 juli 2009 heeft gemeld met de intentie een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in te dienen. Dat hij eerst op 13 oktober 2009 in de gelegenheid is gesteld die aanvraag daadwerkelijk in te dienen, kan niet voor zijn rekening worden gebracht, zodat de staatssecretaris hem niet in redelijkheid de gevraagde vergunning heeft kunnen onthouden.

2.9.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 9 september 2010 in zaak nr. 201004651/1/V2 (www.raadvanstate.nl), is het besluit tot beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid, inhoudende een beleidswijziging, bekendgemaakt met de publicatie van het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000, nr. 2009/16 (hierna: het WBV), in de Staatscourant van 27 juli 2009, nr. 11449 en is dit besluit in werking getreden op 29 juli 2009. Dat de vreemdeling zich voor de inwerkingtreding van het WBV heeft gemeld met de intentie een asielaanvraag in te dienen, laat onverlet dat ten tijde van het besluit van 19 oktober 2009 het WBV derhalve reeds van kracht was.

Het WBV vermeldt, voor zover hier van belang, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal op 19 mei 2009 heeft ingestemd met de voorgestelde beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid voor Zuid- en Centraal-Somalië. Het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Somalië wordt daarom met ingang van 19 mei 2009 beëindigd. Asielzoekers uit Somalië die een asielaanvraag hebben ingediend op of na 19 mei 2009 komen niet langer in aanmerking voor verlening van een vergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

2.9.2. Aan zijn eerdergenoemde standpunt, dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, heeft de staatssecretaris, voor zover thans van belang, ten grondslag gelegd dat in het geval van de vreemdeling 13 oktober 2009 de datum van zijn aanvraag is en, gezien het WBV, het categoriale beschermingsbeleid niet van toepassing is op zijn aanvraag. Ter zitting bij de Afdeling heeft de minister nader toegelicht dat in het WBV sprake is geweest van een bewuste beleidskeuze om de datum van de aanvraag leidend te laten zijn voor de vraag of de betrokken vreemdeling in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Voorts heeft de minister aangegeven dat aanvragen van Somalische vreemdelingen niet onbehandeld zijn blijven liggen in afwachting van de afschaffing van het beleid van categoriale bescherming en dat deze aanvragen ook toen de afschaffing van dat beleid reeds in zicht kwam op dezelfde wijze als voorheen in behandeling zijn genomen.

2.9.3. Gelet op de ruime beoordelingsvrijheid die de staatssecretaris, volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 19 augustus 2009 in zaak nr. 200900452/1/V2, www.raadvanstate.nl), toekomt ter zake van de vraag of aanleiding bestaat voor het voeren van een beleid van categoriale bescherming, kan het in het WBV neergelegde beleid, inhoudend dat asielzoekers uit Somalië die op of na 19 mei 2009 een asielaanvraag hebben ingediend niet in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, niet als onredelijk worden aangemerkt. Aan de omstandigheid dat een vreemdeling zich na 19 mei 2009 heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag is, gezien dit beleid, uitdrukkelijk gedacht, zodat deze omstandigheid in het voorliggende geval niet kan leiden tot de conclusie dat de staatssecretaris de vreemdeling ten onrechte een

verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 heeft onthouden. Nu voor het overige geen bijzondere omstandigheden zijn gesteld die zouden kunnen nopen tot afwijking van voormeld beleid, faalt de beroepsgrond.

2.10. Aan de hiervoor niet besproken bij de voorzieningenrechter voorgedragen beroepsgrond komt de Afdeling niet toe. Over die grond is door de voorzieningenrechter uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het besluit waarop deze betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geding.

2.11. Het beroep is ongegrond.

2.12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de staatssecretaris van Justitie gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 6 november 2009 in zaak nr. 09/38069;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

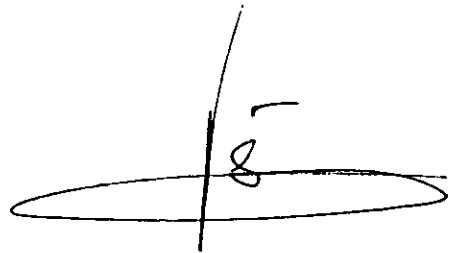
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 maart 2011

418-663.

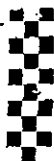
Verzonden: 21 maart 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 09/38071 (verzoek)
AWB 09/38069 (beroep)

Datum uitspraak: 6 november 2009

Uitspraak

Pleiter	U. V. Hal	Partij
Zittingsdatum	30 oktober 2009	Indiv.
Soort uitspr.	NO / Ongegr. G.R.	
Tamijndwangsom		
opn. Beel. Binnen		Wett.
Aantal kopien	6x	
Dossierlokaal		

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

Vreemdelingenbewaring

Ja / Nee

geboren op
v-nummer
van Somalische nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. M. Stoezter-van Esch,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

IND lokatie:	Den Bosch	
Dossiernr.	0910.13.1229	
ULAD ontvangstdatum		
Briefnr.		
IND ontvangst datum:	6 NOV 2009	
Registratie in	naam mdw:	VZEE
INDIS	datum:	6-11
	unit:	444
Invoercontrole	naam mdw:	
	datum:	
	unit:	

Het procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2009 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 13 oktober 2009 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Zevenaar. Verzoeker heeft daartegen op 19 oktober 2009 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 19 oktober 2009 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 30 oktober 2009. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. Y.A.E.M. van Hal.

Registratienummers: AWB 09/38071 (verzoek)
AWB 09/38069 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Verzoeker, die vanaf zijn zeventiende als geldinzamelaar werkzaam was op een minibus kreeg problemen vanaf 10 juni 2009. Op die dag stapten twee leden van de Al Shabaab in de bus met het doel een bom tot ontploffing te brengen. Verzoeker, die achter de Al Shabaab-leden zat, kon dit uit een telefoongesprek dat een van de leden in de bus voerde begrijpen. De chauffeur die naast de Al Shabaab-leden zat is vervolgens gestopt waarna hij en verzoeker de bus zijn uitgerend. Nadat zij na een uur terugkwamen in de bus waren zowel de Al Shabaab-leden als de andere reizigers verdwenen. Omdat de chauffeur ten gevolge van deze gebeurtenissen niet meer in de minibus durfde te rijden, heeft verzoeker de volgende drie dagen niet gewerkt. Op 13 juni 2009 heeft hij voor een andere chauffeur gewerkt. Die avond is hij op zijn mobiele telefoon bedreigd door de Al Shabaab. Na deze bedreigingen heeft verzoeker niet meer gewerkt. Op 16 juni 2009 hoorde hij dat de chauffeur met wie hij op 10 juni had meegereden door de Al Shabaab-leden was vermoord. Uit vrees eveneens vermoord te worden, is verzoeker vervolgens op 25 juni het land ontvlucht. In Ethiopië heeft hij telefonisch van zijn moeder vernomen dat zijn vader ten gevolge van zijn problemen door Al Shabaab-leden is vermoord.
5. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verweerder heeft artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 tegengeworpen. Vervolgens is verweerder van mening dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder acht het niet aannemelijk dat verzoeker, die ongeveer vijf jaar op een en dezelfde minibus werkzaam was, niets kan vertellen over die bus behalve dat het een witte bus betreft met zwarte stoelen. Eenvoudige zaken zoals merk en kenteken weet hij niet. Daarbij heeft verzoeker hierover tegenstrijdig verklaard door eerst te verklaren dat hij het niet weet en later te verklaren dat hij het kenteken wel kende maar het zich nu niet meer kan herinneren. Derhalve acht verweerder ook het verdere asielrelaas niet geloofwaardig aangezien dit samenhangt met de door verzoeker gestelde werkzaamheden.
6. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker is van mening dat het hem niet kan worden toegerekend dat hij geen reisdocumenten heeft overgelegd. Van hem kan niet verlangd worden zich ervan bewust te zijn dat hij direct na aankomst in Nederland de bescherming

Registratienummers: AWB 09/38071 (verzoek)
AWB 09/38069 (beroep)

3

van de Nederlandse autoriteiten kon inroepen zodat hij niet de documenten aan de reisagent had hoeven af te staan. Bovendien had hij een afhankelijke relatie ten aanzien van de reisagent. Verzoeker meent daarnaast dat hij voldoende verifieerbare verklaringen over de reis heeft afgelegd. Het feit dat de tussenstop in Soedan niet in een openbare bron vermeld is, wil niet zeggen dat deze ook niet heeft plaatsgevonden.

Voorts meent verzoeker dat zijn asielrelaas ten onrechte niet geloofwaardig wordt gevonden vanwege het feit dat hij het kenteken en merk niet weet. Verzoeker wijst er in dit verband op dat veel mensen zich hun kenteken niet kunnen herinneren en dat veel auto's in Afrika omgebouwd worden waardoor het merk niet meer te herleiden is. Bovendien is verzoeker analfabeet.

Daarnaast doet verzoeker een beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn).

Tot slot doet verzoeker een beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

8. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde omstandigheden betrokken.

9. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

10. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker toerekenbaar ongedocumenteerd is. Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker de reisdocumenten pas na aankomst in Nederland aan de reisagent heeft afgestaan. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij de documenten onder dwang aan de reisagent heeft afgestaan. Aangezien hij ze na aankomst in Nederland pas aan de reisagent heeft overhandigd had hij toen reeds de bescherming van de Nederlandse autoriteiten kunnen inroepen. Van verzoeker kon worden verlangd dat hij zich na aankomst in Nederland met zijn documenten tot de Nederlandse autoriteiten had gewend om zich te legitimeren en bescherming in te roepen. Het al dan niet afleggen van gedetailleerde verklaringen over de reis doet onder deze omstandigheden niet ter zake. Volgens het beleid van verweerder, zoals dat door de Afdeling is uitgelegd in onder meer de uitspraak van 29 december 2008, (JV 2009/96) is met het afleggen van consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen over de reis op zichzelf nog niet aannemelijk gemaakt dat het afgeven van reisdocumenten aan de reisagent de vreemdeling niet kan worden toegerekend. Daarvan is eerst sprake indien de documenten onder dwang zijn afgegeven. Dit beleid is door de Afdeling niet onredelijk of anderszins onjuist geacht.

11. Als zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 voordoet, dient volgens vaste rechtspraak en blijkens het gestelde in paragraaf C14/3.4

Registratienummers: AWB 09/38071 (verzoek)
AWB 09/38069 (beroep)

4

van de Vreemdelingencirculaire 2000, van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

12. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert, reeds gelet op het feit dat verzoeker betreffende de minibus waarin hij gedurende vijf jaar dagelijks reed niet meer kan vertellen dan dat het een witte minibus was met zwarte stoelen, en bijvoorbeeld het kenteken en het merk van de minibus niet weet of het zich niet meer kan herinneren.

13. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat hij op grond van zijn individuele asielrelaas te vrezen heeft voor vervolging in de zin van artikel 29, eerste lid aanhef en onder a, van de Vw 2000, dan wel een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

14. Met betrekking tot het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

15. Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, aanhef en onder e, en artikel 18, van de Definitierichtlijn, verlenen de lidstaten de subsidiaire beschermingsstatus aan een onderdaan van een derde land of een staatloze ten aanzien van wie zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade die bestaat uit een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

16. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 25 mei 2009 (nr. 200702174/2A/2, JV 2009/291), kan uit rechtsoverweging 43 van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: het Hof) van 17 februari 2009, in zaak C-465/07 (JV 2009/111), gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot en met 40 van dat arrest, worden afgeleid dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging (hierna: de uitzonderlijke situatie). Volgens de Afdeling voorziet artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in de aldus vereiste bescherming, aangezien deze bepaling de grondslag biedt voor vergunningverlening in situaties die door artikel 3 van het EVRM worden bestreken en laatstgenoemde bepaling – gezien de daaraan door het Europese Hof voor de rechten van de mens (hierna: het EHRM) gegeven uitleg in het arrest van 17 juli 2008 (nr. 25904/07, N.A. tegen het Verenigd Koninkrijk, JV 2008/329) – ook ziet op de uitzonderlijke situatie, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

17. Gelet op het voorgaande zal het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn in de beoordeling van het beroep op artikel 29, aanhef en onder b, van de Vw 2000 worden betrokken.

18. Niet in geschil is dat verzoeker afkomstig is uit . Voorts is niet in

Registratienummers: AWB 09/38071 (verzoek)
AWB 09/38069 (beroep)

5

geschil dat in Zuid- en Centraal-Somalië sprake is van een (binnenlands) gewapend conflict. Partijen zijn verdeeld over de vraag of zich in deze delen van Somalië een uitzonderlijke situatie voordoet als hiervoor bedoeld.

19. Ten betoge dat hij bij terugkeer naar Somalië een risico loopt op ernstige schade als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn heeft verzoeker verwezen naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: het ambtsbericht) van 3 maart 2009 en de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 20 oktober 2009 (LJN: BK0744).

20. Verweerder heeft zich in het besluit van 19 oktober 2009 op het standpunt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat in zijn individuele geval sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Verweerder heeft overwogen dat de algemene situatie in Somalië niet van dusdanige aard is dat elke Somalische asielzoeker om die reden bescherming geniet onder artikel 3 van het EVRM. De omstandigheid dat sprake is van een geweldssituatie in Centraal- en Zuid-Somalië, waarbij slachtoffers vallen, zoals ook uit het ambtsbericht van 3 maart 2009 valt af te leiden, is op zichzelf niet voldoende voor de conclusie dat sprake is van een uitzonderlijke situatie.

21. De voorzieningenrechter overweegt hieromtrent als volgt. Het algemeen ambtsbericht van 3 maart 2009 vermeldt dat de veiligheidssituatie in geheel Zuid- en Centraal-Somalië onverminderd slecht is gebleven. De hevigste gevechten tijdens deze verslagperiode vonden plaats in Kismayo en Mogadishu, maar ook op andere plekken was sprake van gewelddadigheden. Het is volgens het ambtsbericht niet mogelijk een volledig overzicht te geven van de veiligheidsincidenten tijdens de verslagperiode. Uit het ambtsbericht blijkt dat gedurende de verslagperiode een conflict werd uitgevochten tussen regeringstroepen gesteund door Ethiopische troepen enerzijds en een complex geheel van rebellengroeperingen anderzijds. Deze rebellengroeperingen bestrijden elkaar ook onderling. De gewelddadigheden vinden dus plaats tussen diverse groeperingen.

Voorts komt uit het ambtsbericht naar voren dat alle groeperingen in het conflict zich schuldig maken aan mensenrechtenschendingen, door burgers – zonder aanzien des persoons – aan te vallen en in dichtbevolkte gebieden zware wapens en geïmproviseerde explosieven te gebruiken, hetgeen erop wijst dat het geweld een willekeurig karakter heeft. De gewelddadigheden hebben dan ook veel burgerslachtoffers tot gevolg, zo blijkt uit het ambtsbericht. Uit de uitspraak van de meervoudige kamer van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 20 oktober 2009 (LJN BK0744), waar verzoeker een beroep op heeft gedaan, volgt tevens nog dat Amnesty International in haar brief van 23 april 2009 constateert dat in de afgelopen twee jaar het willekeurig geweld tegen burgers verder is toegenomen.

Tenslotte vermeldt het ambtsbericht dat de geweldsincidenten plaatsvonden in een context van straffeloosheid en gebrek aan overheidsgezag die gedurende de verslagperiode in grote delen van Somalië heerste. Amnesty International vermeldt dat de mensenrechtensituatie in Somalië het afgelopen jaar is verslechterd, bij het ontbreken van een centrale overheid.

22. Gelet op de hiervoor beschreven situatie in Zuid- en Centraal-Somalië heeft verweerder niet kunnen volstaan met de in rechtsoverweging 20 weergegeven motivering, maar lag het op de weg van verweerder om, aan de hand van de door verzoeker aangedragen informatie, nader te motiveren waarom geen sprake is van de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde uitzonderlijke situatie.

Registratienummers: AWB 09/38071 (verzoek)

6

AWB 09/38069 (beroep)

23. Derhalve is het beroep gegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

24. De rechtbank acht termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door verzoeker in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs gemaakte proceskosten, welke zijn begroot op € 1311,- aan kosten van verleende rechtsbijstand. Van andere kosten in dit verband is de rechtbank niet gebleken.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 19 oktober 2009;

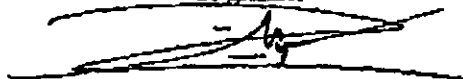
draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker ten bedrage van € 1311,- die dit bedrag dient te betalen aan verzoeker.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.A. van der Straaten, rechter, in tegenwoordigheid van drs. S.S. Mazaheri, griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2009

VERZONDEN OP

06 NOV 2009

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Ministerie van Justitie
 Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
 Postbus 20019
 2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 NOV 2009	
ZAAKNR.	200908643
AAN:	V2
BEHANDELD DO:	PAR:

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. L.Verheijen
Doorkiesnummer(s)	073 -888 30 58
Datum	10 november 2009
Dosslnummer	0910-13-1224
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie/

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 6 november 2009, verzonden op 6 november 2009, met kenmerk AWB 09/38069.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. A.R.J. Maas, gemachtigde

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

10 NOV 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500EA 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant
 Gemachtigde: mr. A.R.J. Maas,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de voorzieningenrechter, zitting houdende te Arnhem
 van 6 november 2009
 met kenmerk AWB 09/38069

Inzake:
 met IND-kenmerk 0910-13-1224
 aan te duiden als verweerder
 Gemachtigde: mr. M. Stoetzer - van Esch
 advocaat te Lent (Laauwikstraat 6-8, 6663 CJ)

Procesvertegenwoordiging
 Den Bosch

Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
 mr. L. Verheijen
 Tel. 073 - 888 30 58

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 6 november 2009, verzonden op 6 november 2009, met kenmerk AWB 09/38069 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 19 oktober 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 13 oktober 2009 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 19 oktober 2009 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 22 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op de hiervoor beschreven situatie in Zuid- en Centraal Somalië heeft verweerder niet kunnen volstaan met de in rechtsoverweging 20 weergegeven motivering, maar lag het op de weg van verweerder om, aan de hand van de door verzoeker aangedragen informatie, nader te motiveren waarom geen sprake is van de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde uitzonderlijke situatie."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 23 en 24 op pagina 6 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grief

- 4.1. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat gelet op de situatie in Zuid- en Centraal Somalië de Staatssecretaris niet heeft kunnen volstaan met de in rechtsoverweging 20 weergegeven motivering. Ten aanzien van de situatie in Zuid- en Centraal Somalië en de beantwoording van de vraag of de situatie aldaar dermate is dat sprake is van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn verwijst verweerder naar een hoger beroepschrift dat op 27 oktober 2009 namens de Staatssecretaris bij uw Afdeling is ingediend tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage (Awb 09/20901), nevenzittingsplaats Assen, van 20 oktober 2009 (*productie 2*). Dit hoger beroepschrift dient hier als herhaald

en ingelast te worden beschouwd. Aangezien in dit hoger beroepschrift in paragraaf 3.18 het aantal dodelijke burgerslachtoffers slechts over de periode tussen januari en augustus 2009 zijn weergegeven wordt hieronder een geactualiseerd overzicht weergegeven over de periode januari 2009 tot en met oktober 2009.

	MOGADISHU (BANADIR)	LOWER & MIDDLE SHABELLE	LOWER & MIDDLE JUBA	BAY & BAKOOL & GEDO	HIRAAN & GALGADUUD REGIONS
Januari	114	8	4	9	73
Februari	11	0	0	0	0
maart	20	0	2	0	15
april	4	1	8	1	6
mei	297	5	0	26	0
Juni	163	2	2	0	35
juli	135	0	4	0	33
aug	178	1	0	0	49
sept	169	9	0	17	58
okt	92	5	79	2	16
Totaal	1183	31	97	55	285
totaal aantal dodelijke burgerslachtoffers					1651

Vervolgens zijn in paragraaf 3.19 cijfers afkomstig van Wikipedia genoemd. Deze cijfers zijn sinds juli 2009 niet meer bijgehouden derhalve kan dit overzicht thans niet worden geactualiseerd.

De cijfers die genoemd worden in paragraaf 3.20 zijn cijfers die in algemene bronnen worden genoemd over de periode 2007 tot heden, deze cijfers zijn voor zover bekend evenmin geactualiseerd.

- 4.2. Gelet op al het voorgaande heeft de voorzieningenrechter ten onrechte een motiveringsgebrek aangenomen in het bestreden besluit.

5. Conclusie

- 5.1. De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 19 oktober 2009 ingestelde beroep.

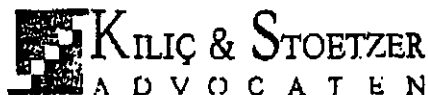
's-Hertogenbosch, 10 november 2009

Gemachtigde,

mr. A.R.J. Maas, gemachtigde

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 30 58
telefax 073 - 888 32 30*

Mr. A. Kiliç - Sahin
Mr. R.M. Tjong Kim Sang
Mr. M. Stoetzer - van Esch

Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 NOV 2009	
ZAAKNR.	8643
AAN:	V2
BENADELIGD:	FRAN:

Laauwikstraat 6-8
6663 CJ Lent

Telefoon
024 . 360 55 66
Fax
024 . 360 14 99

E-mail
info@kilicstoetzer.nl
Internet
www.kilicstoetzer.nl

Uitsluitend per fax: 070-3651380

Nijmegen/Lent, 13 november 2009
Inzake : /Hoger Beroep
Ons kenmerk : 2009.001123
Uw kenmerk : -

Geachte heer/mevrouw,

Appellant is . geboren op van Somalische nationaliteit,
thans verblijvende te en voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van
mr. M. Stoetzer-van Esch van Kilic & Stoetzer advocaten, kantoorhoudende aan de
Laauwikstraat 6-8, 6663 CJ Lent, die tot het indienen van het hoger beroepschrift
bepaaldelijk gevolmachtigd is met recht van substitutie.

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 6
november 2009 waarin deze het beroep van appellant gegrond verklaart. Een afschrift van
de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellant is van
mening dat er in onderhavige procedure 'vragen spelen die in het belang van de
rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin
beantwoording behoeven', zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van
onderhavige 'bepaalde vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr.
5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellant daarom
niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000.

Een afschrift van deze grieven van het hoger beroepschrift zijn in kopie tevens aan
verweerder toegezonden.

De grieven tegen de aangevallen uitspraak zullen hierna worden besproken. Daarbij zal voor de duidelijkheid de volgorde van de overwegingen in de uitspraak worden aangehouden bij het bespreken van de grieven.

De rechtbank overwoog:

12. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van verweerder positieve overtuigingskracht ontbeert, reeds gelet op het feit dat verzoeker betreffende de mini-bus waari hij gedurende vijf jaar dagelijks reed niet meer kan vertellen dan dat het een witte minibus was met zwarte stoelen, en bijvoorbeeld het kenteken en het merk van de minibus niet weet of het zich niet meer kan herinneren.

Grief 1:

De rechtbank heeft ten onrechte geen rekening gehouden met hetgeen door appellant op dit punt is aangevoerd. In de gronden van beroep d.d. 27 oktober 2009 (produktie 2) is onder meer aangevoerd dat:

In het voornemen en de beschikking wordt als enig argument om het asielrelaas ongeloofwaardig te achten aangevoerd dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij hoeft gewerkt als medewerker op een mini-busje omdat hij niet weet welk merk het busje heeft of wat het kenteken was van het busje.

In de zienswijze heeft eiser gewezen op het feit dat hij analfabeet is en dus geen letters kan lezen laat staan onthouden. Wat betreft het merk van het busje is opgemerkt dat in aanmerking genomen moet worden dat de situatie in Somalië anders is dan in Nederland. In Somalië en andere landen in Afrika rijden veel omgebouwde auto's rond waarbij niet (meer) te zien is van welk merk deze is. Hierbij dient bovendien te worden meegewogen dat eiser niet de eigenaar was van de auto.

Eiser wijst in dit verband op een uitspraak van de rechtbank Assen d.d. 16 oktober 2009, Awb 09/35204 waarin werd overwogen dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat kennis van het kenteken zo een relevante bijzonderheid is binnen het asielrelaas dat de enkele omstandigheid dat verzoeker daarover geen juiste informatie kan verstrekken al maakt dat het gehele asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. De rechtbank acht hierbij relevant dat niet op voorhand duidelijk is wat de relevantie is van een kenteken in de Somalische samenleving. (produktie 2) Hierbij merkt eiser op dat in deze zaak verzoeker de eigenaar was van het busje in tegenstelling tot eiser.

Gezien het bovenstaande kan het asielrelaas in alle redelijkheid niet ongeloofwaardig worden geacht.

Met name het feit dat dit het enige argument betrof op grond waarvan verweerder het gehele asielrelaas ongeloofwaardig achtte en het feit dat de rechtbank Assen in een vergelijkbare zaak tot een ander oordeel is gekomen, had de rechtbank tot een ander oordeel moeten doen komen.

Conclusie

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appelland in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen waaronder die van het Vluchtelingenverdrag, het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten en de artikelen 3 van respectievelijk het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Anti-Folterverdrag. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appelland dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appelland uw college derhalve:

- De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- Zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat aan appelland een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29 lid 1, sub a, b, c of d Vw 2000 wordt verleend;
- Althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;

Met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Hoogachtend,

mw. mr. M. Stoetzer - van Esch